

סדר ברכת המזון השלם

אם הם שלושה, המזמן אומר: **הב לן ונברך לַמְלַכָּא עֲלָאָה קַדִּישָׁא**. ועונים המסובים: **שְׁמַיִם**. המזמן אומר: **בְּרִשׁוֹת מְלַכָּא עֲלָאָה קַדִּישָׁא**, (בשבת אומר: **וּבְרִשׁוֹת שְׁבַת מְלַכְתָּא**). (ביום טוב אומר: **וּבְרִשׁוֹת יוֹמָא טַבָּא אֲשַׁפִּיזָא קַדִּישָׁא**). (בסוכות אומר: **וּבְרִשׁוֹת שְׁבַעָה אֲשַׁפִּיזֵין עֲלֵאִין קַדִּישֵׁין**). **וּבְרִשׁוֹת מוֹרֵי וְרִבּוֹתֵי, וּבְרִשׁוֹתְכֶם, נְבָרְךָ שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ**. והמסובים עונים: **בְּרוּךְ שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חַיִּינוּ**.

ואם הם עשרה או יותר, המזמן אומר: **נְבָרְךָ אֱלֹהֵינוּ** תקנה בעל היובל ובעל החיות סולם **שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ**. והמסובים עונים: **בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ** תקנה בעל היובל ובעל החיות סולם **שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חַיִּינוּ**. והמזמן חוזר: **בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חַיִּינוּ**.

בסעודת חתן המזמן אומר: **נְבָרְךָ** (אם יש עשרה אומר: **אֱלֹהֵינוּ**) תקנה בעל היובל ובעל החיות סולם **שְׂהַשְׂמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ, שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ**. והמסובים עונים: **בְּרוּךְ** (אם יש עשרה אומרים: **אֱלֹהֵינוּ**) תקנה בעל היובל ובעל החיות סולם **שְׂהַשְׂמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ, שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חַיִּינוּ**. והמזמן חוזר: **בְּרוּךְ** (בעשרה: **אֱלֹהֵינוּ**) תקנה בעל היובל ובעל החיות סולם **שְׂהַשְׂמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ, שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חַיִּינוּ**.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ארונו רבכל ויהיה ובעל החיות סולם **מְלַךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם בְּלוֹ פְּטוּבוֹ, בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרִיּוֹחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים, נִתֵּן לְחֶם לְכָל בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדֶי. וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֶסֶר לָנוּ וְאֵל יְחֶסֶר לָנוּ מִזֶּוֹן תִּמְיֵד לְעוֹלָם וְעַד, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמַפְרִינֵם לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכָל, וְהִתְקִין מַחֲיָה וּמִזֶּוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב חֶסְדָּיו, כְּאָמֹר, הכוונות של "פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וְכוּ עַד סוּף הַבְּרִכָּה, רֵאָה בְּאִרְכּוֹת לַמִּטָּה **פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמַשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן**. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ארונו רבכל ויהיה ובעל החיות סולם **הַזֶּן אֶת הַכּוֹל:****

שֶׁהֵם מְנַצֵּף וְחַמֵּשׁ פַּעֲמִים דִּין הַמוֹנְעִים אֶת הַפְּרַנְסָה.
רְצוֹן הַעֲלִיּוֹן
יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי.
אלף הי יוד הי.

יְכוּיִן לְהַמְתִּיק אֶת רַחַל וְאֵת ב' כּוּחוֹת הַדִּין וְלַהֲמַשִּׁיךְ שֶׁפַּע לְכָל הָעוֹלָמוֹת.
רַחַל
ב' כּוּחוֹת הַדִּין הַמוֹנְעִים אֶת הַפְּרַנְסָה.

פּוֹתַח אֶת יָדְךָ יכוון ר"ת פ"א גמ' ס"ל גמ'
יֵאֵהוּדוֹנְהִי וְסוֹפֵי תִיבוֹת חֶת"ך וִיכוּוֹן לְהַמְשִׁיךְ שֶׁפַּע מִיּוֹ"ד דְּהוּ"ה לִיּוֹ"ד דַּדְנִי".
יֵאֵהוּדוֹנְהִי

וּמַשְׁפִּיעַ גמ' חת"ך שם הפרנסה. **לְכָל חַי רְצוֹן**. ר"ת רחל. (יכוון במחשבה ולא יוציא בפיו): יהי רצון מלפניך שתימשך הארה מהרצון העליון להמתיק את רחל הרמוזה כ"ת ואת ב' כוחות הדין פ"ד וש"ך

נִזְדָּח לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֲדוֹנָי הַכּוֹל} ^{תְּקוּמָתְךָ בְּעַל הַיּוֹמֵת} ^{וּבְעַל הַיּוֹמֵת בְּיָמֵינוּ} עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה מְזֻכָּה וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמְזוּזָה, עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֲקֵי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים וּמְזוּזָה שֶׁאַתָּה זָן וּמְפָרְנִים אוֹתָנוּ:

בחנוכה ובפורים אומרים 'על הנסים'. ואם לא אמר ונזכר לפני שאמר תיבת ה' של ברכת 'על הארץ' חוזר לאומר. ואם נזכר אחר שאמר תיבת ה', יאמר אותו ב'הרחמן', ויאמר: "הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו, בימים ההם בזמן הזה, בימי וכו'".

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה:

לפורים:

לחנוכה:

בְּיָמֵי מְרַדְבֵי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, בְּשִׁעְמֻדָּה עֲלֵיהֶם הָמָן הַרְשָׁע, בְּקִשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעַד וְעַד זָקֵן וְטַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שָׁנִים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת עֲצָתוֹ, וְקַלְקַלְתָּ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרִאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנִזְדָּח לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָח:

בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן בְּחַן גְּדוֹל תְּשׁוּמוֹנָא וּבְנֵיו, בְּשִׁעְמֻדָּה מְלֻכּוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחֶם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֲקֵי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם, רַבְתָּ אֶת רִיבָם, רִגַּת אֶת דִּינָם, נִקְמַת אֶת נִקְמַתָם, מִסְרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים, וְרַשְׁעִים בְּיַד צְדִיקִים, וּמְטֹאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוּלָּה וּפְרָקוֹן בְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ, וּפְנִי אֶת הַיְכָלְךָ, וּמְהֵרֵי אֶת מַקְדְּשֶׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קַדְשֶׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלָיו בְּחֵלֶל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת וְנִזְדָּח לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָח:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} ^{הַגְּדוֹל} וּבִשְׁבַת יְכוּוֹן

בשם ע"ב יוד הי ויו הי ובמילוי המילוי דאות י' דע"ב יוד ויו דלת: ובימי החול יכוון במילוי אות אלף דשם אדני" אלף למד פא [חכמה] תָּזֵן אֶת הַכּוֹל:

פ"ר מ נ צ פ ר ש"ך דין דין דין דין

(גם יכוון): ויהי רצון מלפניך שימשך מהרצון העליון שפע ומוזן וברכה לכל העולמות, (סידור הרש"ש) ולג' שלי ולגופי. (עיין כה"ח סימן קפ"ז ג')

עַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ הַכֹּל} אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אֶת ^{תְּמוּנָה בְּעַל הַיּוֹטֵט וּבְעַל הַמַּחְוֹת בְּיוֹטֵט}

שְׁמֶךָ, כְּאֹמֵר וְאָבְלָת וְשִׁבְעָת וּבִרְבַּת ^(כְּשֵׁי אִמֵּר מִלַּת "אֵת" יִמְזוֹג אֶת הַכּוֹס) אֶת יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ הַכֹּל}

אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ הַכֹּל} (בשבת יכוון

בשם ס"ג יוד הי וואו הי, ובמילוי המילוי דאות ה' דע"ב: הי יוד; ובימי החול יכוון במילוי אות דלת דאדנ"י דלת

למד תו (בינה): ובראש חודש יכוון דלת למד תיו), עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן:

רַחֵם יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ הַכֹּל} אֱלֹהֵינוּ ^{תְּמוּנָה בְּעַל הַיּוֹטֵט וּבְעַל הַמַּחְוֹת בְּיוֹטֵט} עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם

עִירָךְ, וְעַל חַר צִיּוֹן מִשְׁפַּן כְּבוֹדָךְ, וְעַל הַיְכָלְךָ, וְעַל מַעֲוֹנֶיךָ, וְעַל

דְּבִירָךְ, וְעַל חַבְּתֵי הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֲבִינֹךָ, רָעִנֹךָ, וּזְנִינֹךָ,

פְּרָנְסֵנֹךָ, בְּלִפְנֵינוּ, הַרְוִיחֵנוּ הַרוּחַ לְנוֹ מִתְּהָרָה מִכָּל צְרוּתֵינוּ. וְנָא, אֵל

תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ הַכֹּל} אֱלֹהֵינוּ ^{תְּמוּנָה בְּעַל הַיּוֹטֵט וּבְעַל הַמַּחְוֹת בְּיוֹטֵט} לִידֵי מִתְנַנּוֹת בְּשׂוֹר וְדָם, וְלֹא לִידֵי

הַלְּוָאָתָם. אֵלֶּיךָ לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֵבָהּ, הַעֲשִׂירָה וְהַפְּתוּחָה, יְהִי רְצוֹן שְׁלֹא

נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא נִפְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא, וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ

תַּחֲוִירָנָה לְמַקּוּמָהּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת אומרים:

רְצֵה וְתַחֲלִיצֵנוּ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ הַכֹּל} אֱלֹהֵינוּ ^{תְּמוּנָה בְּעַל הַיּוֹטֵט וּבְעַל הַמַּחְוֹת בְּיוֹטֵט} בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי, הַשְּׁבֵת

הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ, נִשְׁבָּת בּוֹ וְנִגְנַח בּוֹ וְנִתְעַנַּג

בּוֹ בְּמִצְוֹת חֲמִי רְצוֹנָה, וְאֵל תְּהִי צָרָה וְיִגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְתִרְאֵנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן בְּמַהְרָה

בְּיָמֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנִּחְמוּת. וְהִגַּם שְׂאֵבְלֵנוּ וְשִׁתֵּינוּ חֲרָפְןָ בֵּיתְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ

לֹא שִׁבְחָנוּ. אֵל תִּשְׁבַּחְנוּ לְנִצַּח וְאֵל תּוֹנַחְנוּ לְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:

בראש חודש וביום טוב ובחול המועד אומרים 'יעלה ויבוא', ואם לא אמרו אינו חוזר, חוץ מליל א'

של פסח וליל א' של סוכות שאם שכח חוזר לראש ברכת המזון:

אֱלֹהֵינוּ ^{תְּמוּנָה בְּעַל הַיּוֹטֵט וּבְעַל הַמַּחְוֹת בְּיוֹטֵט} וְאֱלֹהֵי ^{תְּמוּנָה בְּעַל הַיּוֹטֵט וּבְעַל הַמַּחְוֹת בְּיוֹטֵט} אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֹא, וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁקַד

וַיַּזְכֵּר וַיַּרְוֵנוּ וַיַּכְרִיז אֲבוֹתֵינוּ, וַיַּכְרִז יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וַיַּכְרִז מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד

עֲבָדְךָ, וַיַּכְרִז כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְיָטָה לְטוֹבָה, לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים

מוֹצִיִם וּלְשִׁלּוֹם בְּיוֹם

בראש חודש אומר: ראש חדש הַזֶּה:

בפסח אומר: חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם (בְּיוֹם טוֹב אֹמֵר: מוֹצֵי) מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה:

בסוכות אומר: חַג הַסֻּבּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם (בְּיוֹם טוֹב אֹמֵר: מוֹצֵי) מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה:

בשבועות אומר: חַג הַשִּׁבּוּעוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם מוֹצֵי מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה:

בשמיני עצרת אומר: שְׁמִינִי חַג עֲצַרְתְּ הַזֶּה, בְּיוֹם מוֹצֵי מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה:

בראש השנה אומר: הַיּוֹמָה הַזֶּה, בְּיוֹם מוֹצֵי מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה:

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּקַיֵּם עַל הַיּוֹם בּוֹ לְמוֹכָהּ, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּהּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים, חוּם וְחֶנְנוּ וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: פָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, (בשבת יכוון בשם מ"ה: יוד הא ואו הא ובמילוי המילוי דאות ו' דע"ב: ויו יוד ויו; ובימי חול יכוון במילוי אות נון דשם אדנ"י נון ואו גון [חסדים דדעת]) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם (בלחש: אָמֵן, ויכוון: אמת וכן יהי רצון, ובשילוב הוי"ה ארנ"י - יאהרונהי):

אם שכח לומר בשבת 'רצה והחליצנו' ונזכר לפני שהתחיל ברכת 'הטוב והמטיב' יאמר: פָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁנַתְּנוּ שְׁבֻתוֹת לְמַנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית. פָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֻת:

ואם שכח לומר 'רצה והחליצנו' בשבת שחל בו יום טוב ונזכר לפני שהתחיל ברכת 'הטוב והמטיב' יאמר: פָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁנַתְּנוּ שְׁבֻתוֹת לְמַנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית, וְיָמִים טוֹבִים לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, אֵת יוֹם חַג (פלוני) חֲזָה. פָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֻת וְיִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמִים:

פָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (בשבת יכוון בשם ב"ן יוד הוּהוּהוּהוּ המילוי דאות ה' דע"ב הי יוד; ובימי החול יכוון במילוי אות יוד דשם אדנ"י יוד ויו דלת [גבורות דדעת]) אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבִינוּ, מְלַכְנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְבָל, שֶׁפָּכַל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב לָנוּ, הוּא מְטִיב לָנוּ, הוּא יִטֵּיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים וְרִיחַ וְהַצְלָה וְכָל טוֹב: (יענו: אָמֵן).

תְּרַחֲמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ: תְּרַחֲמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׂמִים וּבְאָרְץ: תְּרַחֲמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים: תְּרַחֲמֵן הוּא קָרַן לְעַמּוֹ יִרִים: תְּרַחֲמֵן הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֹצֵחַ נֹצְחִים: תְּרַחֲמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבוֹזִי (בְּהַתֵּר וְלֹא בְּאִסוּר) בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר: תְּרַחֲמֵן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בִּינֵינוּ: תְּרַחֲמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: תְּרַחֲמֵן הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ: תְּרַחֲמֵן הוּא יִשְׁפּוֹר עוֹל גְּלוֹת מִהֲרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ: תְּרַחֲמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: תְּרַחֲמֵן הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָה הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָה הַגּוּף: תְּרַחֲמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ תְּרַחֲמֵן הוּא יִכְרֶךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ

שנתפרכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מפל כל. כן יברך אותנו
 יחד ברכה שלמה, וכן יהי רצון ונאמר אמן: תרחמן הוא יפרוש עלינו
 סבת שלומו:

בשבת אומר: תרחמן הוא ינחילנו עולם שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:
 בראש חודש אומר: תרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה, למוכה ולברכה:
 בסוכות אומר: תרחמן הוא יזכנו לישב בסבת עורו של לוי: תרחמן הוא
 ישפיע עלינו שפע קדשה וטהרה משבעה אושפיון עלאין
 קדישין, ובויתם תהא מנו וצנה בעדנו: תרחמן הוא יקום לנו את
 סבת דוד הנזופלת:
 במועדים אומר: תרחמן הוא יגיענו למועדים אחרים הנאים לקראתנו לשלום:
 ביום טוב אומר: תרחמן הוא ינחילנו ליום שכלו טוב:

תרחמן הוא יפע תורתו ואהבתו בלבנו ותהיה יראתו על פנינו לכלתי
 נחמא. ויהיו כל מעשינו לשם שמים:

אורח אומר:

תרחמן הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו עליו ויסדר בו כל מעדני עולם ויהיה
 בשלחנו של אברהם אבינו. כל רעב ממנו יאכל וכל צמא ממנו ישתה. ואל
 יחסר ממנו כל טוב לעד ולעולמי עולמים אמן. תרחמן הוא יברך את בעל הבית הזה
 ובעל הסעודה הזאת. הוא וקניו ואשתו וכל אשר לו. בבנים שיחיו ובנכסים שיזכו.
 ברה יתנוהו ופעל ידיו תרצה. ויהיו נכסיו ובניו מצליחים וקרובים לעיר.
 ואל ידבק לפניו ולא לפנינו שום דבר חטא וחרהור עון. שש ושמת כל הימים פעשר
 וכבוד מעתה ועד עולם. לא יבוש בעולם הזה ולא יבלם לעולם הבא. אמן כן יהי רצון:

בסעודת המילה אומר:

תרחמן הוא יברך את בעל הבית הזה אבי הבן, הוא ואשתו היולדת, מעתה ועד עולם:
 תרחמן הוא יברך את הילד הנולד, וכשם שזכהו מקדוש ברוך הוא למילה, כך
 יזכהו לבנים לתורה ולחפה, ולמצות ולמעשים טובים, וכן יהי רצון ונאמר אמן: תרחמן
 הוא יברך את הסנדק והמוחל ושאר המשתדלים במצוה, הם וכל אשר להם:

בסעודת החתן אומר:

תרחמן הוא יברך את החתן והכלה בבנים וברים לעבודתו ותפורה: ויש מוסיפים:
 תרחמן הוא יברך את כל המסבין בשלחן הזה, ויתן לנו מקדוש ברוך הוא
 משאלות לבנו למוכה:

תִּרְחַמֵּן הוּא יִחַיֵּנוּ וַיַּזְכֵּנוּ וַיִּקְרַבְנוּ לַיּוֹמֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדִיל (ביום שמתפללים מוסף, וכן במוצאי שבת אומרים:
 מְגִדִיל) יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ. וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹר וּלְדוֹרָעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים
 רָשׁוּ וְרַעְבּוּ, וְדַרְשֵׁי יְהוָה אֱהַיְהוּ לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב: נָעַר הָיִיתִי גַם וְקִנְיִתִי
 וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב. וְזָרְעוּ מִבְּקֶשׁ לְחֵם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹוֹה. וְזָרְעוּ
 לְבִרְכָה: מַה שְּׂאֲכַלְנוּ יִהְיֶה לְשִׂבְעָה, וּמַה שְּׂשִׁתִּינוּ יִהְיֶה לְרַפּוּאָה, וּמַה
 שְׁחֹתְרָנוּ יִהְיֶה לְבִרְכָה, בְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֵּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ בְּדַבַּר
 יְהוָה אֱהַיְהוּ: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה אֱהַיְהוּ, עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ
 הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה אֱהַיְהוּ, וְהָיָה יְהוָה אֱהַיְהוּ מְבֹטָחוֹ:
 יְהוָה אֱהַיְהוּ עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה אֱהַיְהוּ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עוֹשֵׂה
 שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

אם ממברכים על הכוס אומרים:

בּוֹם יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא וּבָשֶׁם יְהוָה אֱהַיְהוּ אֶקְרָא:

סְבִרֵי מְרִנּוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱהַיְהוּ, אֱלֹהֵינוּ אֱהַיְהוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

ברכת מעין שלש

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱהַיְהוּ, אֱלֹהֵינוּ אֱהַיְהוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם

אכל פירות מז' מינים יאמר:

עַל הָעֵץ וְעַל פְּרֵי הָעֵץ

שתה יין יאמר:

עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן

אכל מזונות יאמר:

עַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַכִּלְכֵּלָה

וְעַל תְּנוּבַת הַשְּׂדֵה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, שְׂרָצִית וְהַנְחֵלָתָ

לְאִבּוֹתֵינוּ, לְאִכּוֹל מִפְרֵיהָ וּלְשִׂבּוּעַ מִטּוֹבָתָה. רַחֵם יְהוָה אֱהַיְהוּ

אֱלֹהֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָהּ, וְעַל הַר צִיּוֹן

מִשְׁכַּן כְּבוֹדָהּ, וְעַל מוֹזְבַּחַּהּ וְעַל הַיִּכְלָהּ. וּבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקִּנְיָן בְּמַהֲרָה

בְּיָמֵינוּ, וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ, וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ, וּנְבָרְכֶךָ עֲלֶיהָ בְּקַדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה:

זר ברכת המזון השלם

ברכת בורא נפשות

בראש השנה:
וּזְכַרְנוּ לְמוֹצָה בְּיוֹם
תּוֹכְרוֹן תְּהָה:

בראש חודש:
וּזְכַרְנוּ לְמוֹצָה בְּיוֹם רֵאשׁ
תְּהָה:

בשבת:
וְהַחֲלִיצְנוּ בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת תְּהָה:

ביום טוב ובחוה"מ אומר:

וְשִׂמְחָנוּ בְּיוֹם

בשמיני עצרת:
שְׂמִינֵי חַג עֲצֵרֶת

בסוכות:
חַג הַסּוּכוֹת.

בשבועות:
חַג הַשְּׁבוּעוֹת

בפסח:
חַג הַמַּצּוֹת

תְּהָה, בְּיוֹם (ביום טוב אומר: טוב) מְקַרָּא קִדְשׁ תְּהָה:

כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְנוֹדֶה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} ^{אֱלֹהֵינוּ} עַל הָאָרֶץ
וְעַל

על הפירות אומר:
וְעַל הַפְּרוֹת.

על היין אומר:
וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן.

על המזונות אומר:
הַמַּחֲיָה וְעַל הַכֹּלֶלֶת.

על של ארץ ישראל אומר:
פְּרוֹתֶיהָ.

על של ארץ ישראל אומר:
פְּרֵי גִפְנָהּ.

על של ארץ ישראל אומר:
מַחֲיָתָהּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} עַל הָאָרֶץ וְעַל

על הפירות אומר:
וְעַל הַפְּרוֹת.

על היין אומר:
וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן.

על המזונות אומר:
הַמַּחֲיָה וְעַל הַכֹּלֶלֶת.

על של ארץ ישראל אומר:
פְּרוֹתֶיהָ.

על של ארץ ישראל אומר:
פְּרֵי גִפְנָהּ.

על של ארץ ישראל אומר:
מַחֲיָתָהּ.

ברכת בורא נפשות

על פירות האילן חוץ מז' מינים ופירות האדמה וירקות ועל כל המשקין ועל דבר שאין גידולו מן הארץ מברך אחר אכילתם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} ^{אֱלֹהֵינוּ} מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא נַפְשוֹת
רְבוֹת וְחִסְרוֹנָן עַל כָּל מַה שֶּׁפָּרֵאתָ לְהַחְיֹת בָּהֶם נַפֶּשׁ כָּל חַי, בְּרוּךְ
חַי הָעוֹלָמִים: